

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20-25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	16 -05- 2013		
Šifra:	411-02/13 - 2 1		
Povezava:			
EPA:	1188-VI	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

EVA: 2013-1611-0066
Številka: 00712-23/2013/4
Datum: 16. 5. 2013

Vlada Republike Slovenije je na 9. redni seji dne 16. 5. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 164. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Uroš Čufer, minister za finance,
- dr. Gregor Virant, minister za notranje zadeve in javno upravo,
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Kristina Šteblaj, vršilka dolžnosti generalne direktorice Direktorata za proračun, Ministrstvo za finance.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

EVA: 2013-1611-0066
NUJNI POSTOPEK
PREDLOG

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Mednarodno ekonomsko okolje je v letu 2012 zaznamoval vnovičen zdrs gospodarstva evrskega območja v recesijo. Dolžniška kriza in z njo povezana negativna gibanja na finančnih trgih, vpliv javnofinančne konsolidacije ter upočasnitev rasti svetovne trgovine so bili glavni razlogi, da se je BDP v evrskem območju po dveh letih okrevanja lani znižil za 0,6 %. Gospodarska aktivnost v Sloveniji se je v letu 2012 zmanjšala za 2,3 %, krčenje pa se bo nadaljevalo tudi v letu 2013. Urad RS za makroekonomske analize in razvoj (UMAR) v pomladanski napovedi za leto 2013 napoveduje 1,9-odstotno zmanjšanje BDP. Poslabšanje napovedi je posledica pričakovanega poslabšanja razmer v mednarodnem okolju ter nadaljnjega upada končne potrošnje.

Slovenija je v letu 2012 prvič po začetku krize resneje posegla v obseg in strukturo javnih izdatkov. Z znižanjem plač v javnem sektorju, znižanjem sredstev za nekatere socialne transferje, znižanjem stroškov zdravstvenih storitev in krčenjem investicijske potrošnje se je primanjkljaj sektorja države za leto 2012 znižil na 4,0 % (ESA 95).

Z namenom, da bi dosegli strukturno prilagoditev javnofinančnih odhodkov, je bila z Zakonom za uravnoteženje javnih financ (v nadaljevanju: ZUJF) izvedena vrsta ukrepov, ki posegajo v finančne obveznosti države. Najpomembnejši so ukrepi za omejevanje stroškov dela, ki veljajo za vse zaposlene v javnem sektorju po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju: državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti. Poleg nadaljnje zamrznitve usklajevanja plač, napredovanja in omejitve pri izplačilih delovne uspešnosti, so bila izvedena tudi znižanja osnovnih plač, regresa za letni dopust, drugih osebnih prejemkov zaposlenim ter odprava tretje in četrte četrtnine plačnih nesorazmerij.

Ne glede na doslej vložene napore, poslabšanje razmer v Sloveniji ter upadanje končne potrošnje zahteva dodatne ukrepe za zmanjšanje odhodkov in povečanje prihodkov proračunov države, saj v prejšnjem odstavku navedeni ukrepi niso bili določeni v zadostnem obsegu. Poleg navedenega pa je potrebno upoštevati tudi, da je v proračunih potrebno zagotoviti dodatna

sredstva za poplačilo tistih ukrepov določenih v ZUJF, za katere je Ustavno sodišče RS ali Delovno in socialno sodišče ugotovilo, da so v nasprotju z ustavo.

Ker ni bilo dvoma, da je pri določanju ukrepov potrebno poseči tudi na področja, ki jih je potrebno dogovoriti s socialnimi partnerji, so v preteklih tednih potekala intenzivna pogajanja med vlado in socialnimi partnerji. Kljub različnim interesom je bil usklajen dogovor o varčevalnih ukrepih, stavkovni sporazum in spremembe Zakona o izvrševanju proračuna republike Slovenije za leti 2013 in 2014.

Poleg ukrepov, ki so bili predmet pogajanja s socialnimi partnerji, se s predlaganim zakonom zaradi zasledovanja cilja po konsolidaciji javnih financ zvišuje tudi DDV.

Spreminja se tudi ureditev predplačil, na ta način pa se zgolj sanira oteženo plačevanje nekaterih obveznosti neposrednih uporabnikov.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo s sodelovanjem socialnih partnerjev prispevale k vzdržnosti javnih financ, povečanju prihodkov in zmanjšanju odhodkov proračunov in nemotenemu izvrševanju sprejetih proračunov. Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11- uradno prečiščeno besedilo in 110/11 - ZDIU12 in 14/13 – popr.; v nadaljevanju: ZJF).

Poglobitve rešitve predlaganega zakona so naslednje:

- neposrednim uporabnikom in predlagateljem finančnih načrtov se omogoča, da lahko iz naslova prihrankov na materialnih stroških pokrijejo del stroškov dela;
- podeljuje se pooblastilo vladi, da lahko odloča o prerazporeditvah med na in s plačnih kontov pri neposrednih uporabnikih;
- predplačila se urejajo na način, ki omogoča nemoteno izvrševanje proračuna;
- jasneje se določa priprava in sprejem finančnih načrtov in programov dela posrednih uporabnikov proračuna;
- določa se možnost, da se se za obseg namenskih sredstev EU, finančnih mehanizmov in donacij, prejetih po uveljavitvi proračuna ali rebalansa, povečuje obseg na stroških dela v sprejetih finančnih načrtih;
- zvišuje se RTV naročnina;
- zvišujeta se stopnji davka na dodano vrednost;
- za funkcionarje se določa nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom;
- določa se višina regresa za leto 2014 za javne uslužbence in funkcionarje;
- na podlagi sodne odločbe se za vse javne uslužbence in funkcionarje ureja izplačilo razlike zneska za letni regres za leto 2012;
- napredovanje javnih uslužbencev se prelaga na leto 2014.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Prav tako ni mogoče prikazati primerjava, saj gre za specifično ureditev.

4. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Z uveljavitvijo tega zakona se bodo prihodki proračuna države zaradi povišanja stopenj davka na dodano vrednost povečali za cca 250 mio eurov. Preložitve napredovanj javnih uslužbencev in funkcionarjev s 1.6.2013 na 1.4.2014 pomeni za državni proračun v letu 2013 prihranek v višini cca 30 mio eurov in cca 20 mio eurov na druga javna finančna sredstva, v letu 2014 pa prihranek za državni proračun v višini cca 20 mio eurov in za ostala javnofinančna sredstva v višini cca 13,3 mio eurov. Izplačilo razlike regresa za leto 2012 zahteva v letu 2013 dodatna sredstva v proračunu države za cca 32 mio eurov in za ostala javnofinančna sredstva v višini cca 18 mio eurov. S socialnimi partnerji dogovorjena sprememba regresa za leto 2014 za javne uslužbence in funkcionarje pa zahteva v letu 2014 v dodatna sredstva v državnem proračunu v višini cca 1,7 mio eurov in v drugih javnofinančnih sredstvih cca 1,12 mio eurov.

5. Zagotovitev sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

Za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu.

6. Druge posledice, ki jih bo imel predlog sprejema zakona

Predlagatelj zakona načrtuje, da bo zakon omogočal učinkovito izvrševanje proračuna.

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV
REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA LETI 2013 IN 2014**

1. člen

V Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12) se v 17. členu za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2% sprejetega proračuna na plačnih kontih, s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.«.

2. člen

Za tretjim odstavkom 18. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko predlagatelj finančnega načrta, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti, odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2% sprejetega proračuna na plačnih kontih, s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.«.

3. člen

Prvi odstavek 21. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 17. in 18. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 30% podprograma v sprejetem proračunu;
2. glavnimi programi posameznega ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 20% glavnega programa v sprejetem proračunu;
3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presegati 10% politike v sprejetem proračunu.«.

V drugem odstavku se 10. točka spremeni tako, da se glasi:

»10. med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna;«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlada odloča o prerazporeditvah pravic porabe iz prejšnjega odstavka samo na način, kot je določen v prejšnjem odstavku.«.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

4. člen

26. člen spremeni tako, da se glasi:

»26. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
4. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če se v postopkih pred posredovanjem zahtevka za plačilo EK ugotovi, da bi EK zahtevek za plačilo zavrnila, če EK zahtevek za plačilo sredstev zavrne ali če EK izstavi zahtevek za vračilo.

(3) Če prejemnik sredstev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena predplačila nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra, pristojnega za finance.

(5) Določbi 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena veljata tudi za plačila v breme občinskih proračunov.«.

5. člen

V prvem odstavku 27. členu se v napovednem stavku besedilo »in 3. točke« črta.

6. člen

Besedilo 47. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Neposredni in posredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, sistemiziranja delovnih mest in razporejanja zaposlenih na delovna mesta tako, da s prevzemanjem obveznosti, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi ali kolektivne pogodbe, ne ustvarjajo primanjkljajev sredstev za stroške dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.«.

7. člen

V prvem odstavku 48. člena se na koncu besedila pred piko doda besedilo »ali kadar ta zakon določa drugače«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) V primeru spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine posrednemu proračunskemu uporabniku proračuna posredovati nova izhodišča.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt oziroma spremembe finančnega načeta pripraviti skladno z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.«.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna in tisti posredni uporabniki občinskih proračunov, ki se v pretežnem delu financirajo iz proračuna države, posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega odstavka tega člena.«.

Za novim šestim odstavkom se dodata nov sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se financirajo iz ZZSZS, posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu, če je ustanovitelj posrednega uporabnika država oziroma občinski upravi, če je ustanovitelj občina, najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se pretežno financirajo iz proračunov občin, posredovati sprejete finančne načrte in programe dela

v soglasje občinski upravi najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega odstavka tega člena.«.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane deveti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države lahko v svojem finančnem načrtu med letom prerazporejajo sredstva na plačne konte iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2% obsega sredstev za stroške dela v sprejetem finančnem načrtu.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deseti odstavek.

Dosedanji osmi odstavek, ki postane enajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(11) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim vlada, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje zavrne iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim odstavkom tega člena, se po poteku 30 dnevnega roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80% realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.«.

8. člen

Za 48. členim se doda nov 48.a člen, ki se glasi:

»48.a člen

(prekoračitev obsega sredstev za stroške dela)

(1) Ne glede na prvi odstavek 48. člena tega zakona predlagatelji finančnih načrtov proračuna države lahko prekoračijo obseg sredstev stroškov dela, določen v sprejetem finančnem načrtu tudi za obseg namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij prejetih po uveljavitvi proračuna države.

(2) Ne glede na šesti odstavek 48. člena tega zakona uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom lahko prerazporedijo sredstva na plačne konte v obsegu namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta.«.

9. člen

50. člen se črta.

10. člen

Prvi odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Mesečni prispevek se plačuje RTV Sloveniji v naslednji višini:

1. za zasebno rabo:

a) zavezanci – fizične osebe plačujejo za vse televizijske in radijske sprejemnike ter druge naprave, ki omogočajo sprejem radijskih oziroma televizijskih programov, ki jih uporabljajo osebno ali skupaj s člani družine, 12,75 eura;

b) če ima zavezanec za zasebno rabo le enega ali več radijskih sprejemnikov, nima pa drugih naprav, ki bi mu omogočale sprejem televizijskih programov, plačuje 3,77 eura;

c) prispevek v višini iz prejšnjih dveh točk velja tudi za pravne osebe, državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti in samostojne podjetnike posameznike, vendar za vsak sprejemnik, če je sprejemnik namenjen izključno osebni rabi zaposlenih ali samostojnega podjetnika posameznika;

2. za javno rabo:

a) pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo sprejemnike v svojih poslovnih prostorih, kot so: gostinski lokali, hoteli, turistična naselja, trgovine, restavracije in podobno, in so namenjeni javni rabi, plačujejo v primeru ene poslovne enote, v kateri so taki sprejemniki, pavšalni mesečni prispevek v višini 36,13 eura, v primeru večjega števila takih poslovnih enot pa za vsako prispevek, zmanjšan za 30%;

b) če ima poslovna enota iz prejšnje točke samo radijske sprejemnike, nima pa drugih naprav, ki bi omogočale sprejem televizijskih programov, znaša pavšalni mesečni prispevek 13,54 eura;

c) hoteli in druga turistična podjetja plačujejo za prvih 10 televizijskih sprejemnikov oziroma naprav, ki omogočajo sprejem televizijskega programa v hotelskih sobah, pavšalni mesečni prispevek v znesku 54,19 eura, za vsak nadaljnji tovrstni sprejemnik pa 2,69 eura. Če hotelsko podjetje v posameznem mesecu ne doseže 60% zasedenosti kapacitet ali če obratuje sezonsko, je upravičeno do olajšave v višini 50% mesečnega zneska prispevka za te mesece.«.

11. člen

Za 60. členom se doda nov 60.a člen, ki se glasi:

»60.a člen
(stopnji davka na dodano vrednost)

(1) Ne glede na prvi odstavek 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) se, od vključno 1. julija 2013 dalje, davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) obračunava in plačuje po splošni stopnji 22%.

(2) Ne glede na drugi odstavek 41. člena ZDDV-1 se, od vključno 1. julija 2013 dalje, DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5%.

(3) Za opravljen del dobave blaga ali storitev, katerih del je opravljen pred 1. julijem 2013, preostali del pa po tem datumu, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo blaga ali storitev po stopnjah DDV, določenih s tem zakonom. Ne glede na prejšnji stavek pa davčni zavezanec lahko na dan 30. junija 2013 od delnih dobav blaga ali storitev, opravljenih pred 1.

julijem 2013, obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. julijem 2013, če je račun za že opravljene dobave izdan najkasneje do 20. julija 2013.

(4) Davčni zavezanec, ki pred 1. julijem 2013 prejme celotno plačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po tem datumu, obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. julijem 2013.

(5) Davčni zavezanec, ki pred 1. julijem 2013 prejme delno plačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po tem datumu, od zneska prejetega predplačila obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. julijem 2013, od preostalega zneska za plačilo pa po stopnjah, ki veljata od 1. julija 2013 dalje.

(6) Določbi četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi v zvezi z zneski izvršenih predplačil za dobavo blaga ali storitev, od katerih so DDV dolžni obračunati prejemniki kot plačniki DDV.«.

12. člen

Za 62. členom se dodajo nov 62.a, 62.b, 62.c, 62.č in 62.d člen, ki se glasijo:

»62.a člen

(nadomestilo plače funkcionarjem in javnim uslužbencem za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom)

(1) Funkcionarjem za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, pripada nadomestilo, ki bremeni delodajalca, v višini 80 % osnove.

(2) Nadomestilo plače v višini iz prejšnjega odstavka pripada tudi javnim uslužbencem, za katere je višina nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, s kolektivno pogodbo ali s splošnim aktom, veljavnim na dan uveljavitve tega zakona, določena drugače.

»62.b člen

(regres za letni dopust za leto 2014)

(1) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so v letu 2014 v mesecu pred izplačilom regresa za letni dopust uvrščeni v 50. in nižje plačne razrede, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, za leto 2014 izplača regres za letni dopust upošteva uvrstitev v plačni razred v mesecu pred izplačilom regresa.

(2) Zaposlenim, ki so v letu 2014 v mesecu pred izplačilom regresa uvrščeni:

- do vključno 15. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 692 eurov,
- od 16. do vključno 30. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 484,40 eurov,
- od 31. do vključno 40. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 346 eurov in
- od 41. do vključno 50. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 100 eurov.

(3) Zaposlenim, ki so v letu 2014 v mesecu pred izplačilom regresa za letni dopust uvrščeni v 51. ali višji plačni razred, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne

pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, za leto 2014 ne izplača regres za letni dopust.

(4) Regres za letni dopust se zaposlenim izplača pri plači za mesec maj 2014.

(5) Plačni razred za določitev višine regresa zaposlenim iz tega člena je plačni razred, v katerega je uvrščen zaposleni na zadnji dan v mesecu pred mesecem izplačila regresa. Če zaposleni na ta dan še ni pridobil pravice do plače v skladu s plačnim razredom, v katerega je uvrščen, je plačni razred za določitev višine regresa plačni razred, v skladu s katerim je zaposleni prejel plačo za mesec pred mesecem izplačila regresa.

62.c člen

(izplačilo razlike zneska regresa za letni dopust za leto 2012)

(1) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki jim je bil regres za letni dopust za leto 2012 izplačan v skladu s prvim in drugim odstavkom 176. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12), se pri plači za mesec maj 2013 izplača razlika med že izplačanim regresom za letni dopust za leto 2012 in regresom v višini 692 eurov z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dne izplačila plače za mesec april 2012 do dne izplačila te razlike ter zakonske zamudne obresti v zvezi z že izplačanim regresom za letni dopust za leto 2012 za čas od dne izplačila plače za mesec april 2012 do dne izplačila tega regresa.

(2) Zamudne obresti iz prejšnjega odstavka se obračunajo od neto dohodkov iz prejšnjega odstavka.

(3) Zamudne obresti iz prvega odstavka tega člena so oproščene plačila dohodnine.

(4) Pri odmeri dohodnine na letni ravni se pri dohodku iz delovnega razmerja v višini razlike med že izplačanim regresom za letni dopust za leto 2012 in regresom v višini 692 eurov, kot je določen v prvem odstavku tega člena, upošteva povprečenje v skladu s prvim odstavkom 120. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 - uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 - ZUJF, 75/12 in 94/12).

62.č člen

(napredovanje javnih uslužbencev in funkcionarjev)

(1) Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 - uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 in 40/12 - ZUJF) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letih 2013 in 2014, v letih 2013 in 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in ne napredujejo v višji naziv.

(2) Leto 2014 se ne šteje v napredovalno obdobje.

62.d člen

(napredovanje v višji plačni razred in višji naziv)

(1) Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 - uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 in 40/12 - ZUJF) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni

uslužbenci in funkcionarji, ki so letu 2012 napredovali v višji plačni razred in niso pridobili pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom, pridobijo pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom s 1. aprilom 2014.

(2) Javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v letu 2011 in 2012 napredovali v naziv ali višji naziv in niso pridobili pravice do plače v skladu s pridobljenim nazivom, pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom s 1. aprilom 2014.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena in ne glede na določbo prejšnjega člena javni uslužbenci in funkcionarji v letih 2012, 2013 in 2014 pridobijo naziv ali višji naziv in pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča, oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.«.

13. člen

63. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Do spremembe ureditve zaposlenim pripada jubilejna nagrada le v primeru, če je za posamezni jubilej še ni prejel v javnem sektorju.«.

14. člen

Za 63. členom se doda nov 63.a člen, ki se glasi:

»63.a člen
(posebna ureditev glede na 245. člen ZPIZ-2)

Ne glede na 245. člen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12 in 39/13) je lahko v letih 2013 in 2014 znesek vplačil kolektivnega zavarovanja po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03), ki ga za posameznega javnega uslužbenca vplača delodajalec v posameznem koledarskem letu, nižji od 240 eurov.«.

15. člen

V 64. členu se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– ravna v nasprotju s 47. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;«.

Za tretjo alinejo se doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– je prerazporedil sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;«.

Dosedanja četrta alineja postane peta alineja.

16. člen

V prvem odstavku 65. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– je prerazporedil sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;«.

Četrta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki razen, če je presežek odhodkov nad prihodki nastal zaradi okoliščin, na katere odgovorna oseba posrednega uporabnika ni mogla vplivati.«.

KONČNI DOLOČBI

17. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- 162., 163., 198. in 248. člen Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 - ZPIZ-2, 104/12 - ZIPRS1314, 105/12 in 25/13 - odl.US), in

- Uredba o določitvi osnove in višine nadomestila plač za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom (Uradni list RS, št. 97/03).

18. člen

Ta zakon začne veljati 1. junija 2013.

OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Zakon o izvrševanju proračunov za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12; v nadaljnjem besedilu: ZIPRS1314) je prerazporeditve pravic porabe na plačne konte v celoti ukinil. Na ta način se je zasledoval cilj po zmanjšanju stroškov dela celotne javne uprave. V obdobju izvrševanja proračuna in na pobudo sindikalnih partnerjev pa je bilo potrebno ugotoviti, da je takšno nepreklicno fiksiranje stroškov dela povzročilo vrsto problemov opri izvrševanju finančnih načrtov uporabnikov proračuna. Ker se hkrati želi spodbuditi tudi racionalizacija materialnih stroškov, se s predlagano dopolnitvijo 17. člena ZIPRS1314 omogoča prerazporeditve pravic porabe na plačne konte do višine 2 % sprejetega proračuna na plačnih kontih, hkrati pa se zapoveduje, da se prerazporeditve lahko izvršijo samo s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

K 2. členu

Z enakimi argumenti, iz enakih namenov in v enakem odstotku kot v 17. členu ZIPRS1314 se prerazporejanje sredstev na plačne konte omogoča tudi predlagatelju finančnega načrta. Predlagatelj finančnega načrta po predlagani določbi novega četrtega odstavka 18. člena ZIPRS1314 lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

K 3. členu

S spremenjenim 21. členom ZIPRS1314 se podeljuje pooblastilo vladi za prerazporejanje pravic porabe na plačnih kontih integralnih postavk. Iz tega razloga je v 1., 2. in 3. točki prvega odstavka črtano besedilo »razen med plačnimi konti integralnih postavk«. V 10. točki pa predlagana določba vladi izrecno podeljuje pooblastilo za odločanje o prerazporeditvah pravic porabe med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna. Z novim tretjim odstavkom je izrecneje kot doslej določeno prerazporejanje na tistih namenih, kjer pravic porabe ni dopustno zmanjševati. Povedano drugače to pomeni, da s postavk, pri katerih je izrecno določeno, da se pravice porabe lahko prerazporejajo samo »na« postavko, prerazporejanje »s« teh postavk ni dopustno, čeprav prvi odstavek tega člena dopušča prerazporejanje v odstotkih.

K 4. členu

S predlaganim besedilo se spreminja določba 26. člena ZIPRS1314, ki je bila z amandmajem preoblikovana na način, ki je onemogočal predčasno plačevanje neposrednim uporabnikom proračuna tistih obveznosti, ki se morajo po svoji naravi plačevati ne glede na zakonsko določene plačilne roke. Po veljavni ureditvi namreč ministrstvo ne more pred potekom zakonskega roka plačati določenih obveznosti (npr. stroškov za službena potovanja, varščin na javni dražbi), če prejemnik nima statusne oblike zavoda, javnega sklada, zbornice, ki izvaja javna pooblastila po zakonu, ustanove ali društva, ki deluje v javnem interesu. Veljavna določba ZIPRS1314 tudi določa za vsako predplačilo soglasje ministra, pristojnega za finance, kar pa je predvsem pri nižjih zneskih velika administrativna ovira. Prav tako je izdajanje soglasij sporno v primerih, kadar se predplačila izvršijo na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. 1. točko prvega odstavka tega člena je namreč potrebno razumevati kot pojasnilno določbo, saj se evropske uredbe že po splošnih pravilih uporabljajo neposredno, kar pa posledično pomeni, da je vsako zaostrovanje v nacionalnih predpisih nepotrebno.

K 5. členu

Glede na predlagane spremembe 26. člena ZIPRS1314 je potrebno spremeniti tudi 27. člen ZIPRS1314, saj gre pri plačevanju obveznosti iz 3. točke za namene, kjer soglasje ministra, pristojnega za finance ni potrebno.

K 6. členu

S predlagano spremenjeno določbo 47. člena ZIPRS1314 se upošteva zahtevo socialnih partnerjev.

K 7. členu

48. člen ZIPRS1314 je bilo potrebno uskladiti s socialnimi partnerji. Glede na to, da je po predlagani ureditvi določen del pravic porabe dopustno prerazporejati na plačne konte je bilo potrebno izjemno določiti tudi za dopustna ravnanja po predlaganem zakonu. Nadalje predlagana izrecni določba zahteva, da je potrebno posrednemu uporabniku v primeru spremembe obsega tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, posredovati nova izhodišča, posredni uporabnik pa mora na tej podlagi pripraviti spremembe oziroma rebalans svojega finančnega načrta. V šestem, sedmem in osmem odstavku je določeneje opredeljena pristojnost ministrstev za izdajanje soglasij k sprejetim finančnim načrtom in programom dela posrednih uporabnikov. V skladu s to določbo finančnih načrtov in programov dela ni več potrebno posredovati v soglasje vladi ampak celotno odgovornost za gospodarno in učinkovito porabo javnih sredstev prevzema pristojno ministrstvo oziroma župan. Prerazporejanje sredstev na plačne konte je po predlagani določbi dovoljeni tudi za posredne uporabnike in sicer v enakem obsegu kot predlagani zakon določa za neposredne uporabnike.

K 8. členu

Z novim 48.a členom ZIPRS1314 se določa, da se smejo predlagatelji finančnih načrtov proračuna države in posredni uporabniki prekoračiti obseg sredstev stroškov dela, določen v njihovem finančnem načrtu za obseg namenskih sredstev EU, sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta. Predlagana ureditev je potrebna saj ni smiselno, da se uporabniki proračuna ne bi prijavljali na razpise oziroma pridobivali sredstva iz drugih virov, kadar je mogoče sredstva prejeti tudi za stroške dela. Največ tovrstnih sredstev je mogoče pridobiti za raziskovalne namene.

K 9. členu

50. člen ZIPRS1314 se je v skladu z dogovorom med vlado in sindikalnimi partnerji črtal, nova vsebina pa se je uredila v Zakonu o sistemu plač javnih uslužbencev.

K 10. členu

S predlagano spremenjeno določbo prvega odstavka 55. člena ZIPRS1314 se RTV naročnina zvišuje na raven leta 2011. Znižanje naročnine je RTV Sloveniji povzročil težave pri poslovanju, hkrati pa ni vplival na znižanje življenjskih stroškov državljanov.

K 11. členu

V skladu z drugim odstavkom 145. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12) se lahko stopnja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) po ZDDV-1 z Zakonom o izvrševanju proračuna poveča ali zmanjša za do 15%. Glede na veljavno ureditev, po kateri je v skladu z 41. členom ZDDV-1 trenutna splošna stopnja DDV določena v višini 20% in nižja stopnja DDV v višini 8,5%, to pomeni, da se splošna stopnja DDV lahko poveča na največ 23%, nižja stopnja DDV pa na največ 9,7%.

Povečanje splošne stopnje DDV je sicer predvideno v 198. členu Zakona o uravnoteženju javnih financ (ZUJF), medtem ko povečanje nižje stopnje DDV v ZUJF ni predvideno. Splošna stopnja DDV se po ZUJF poveča v primeru, če primanjkljaj državnega proračuna za leto 2013 oziroma za leto 2014 preseže 3% bruto domačega proizvoda (presežni primanjkljaj). Preverjanje pogojev za povečanje splošne stopnje DDV je vezano na podatke o realizaciji

državnega proračuna po zaključnem računu za predhodno proračunsko leto na dan 28. februarja koledarskega leta, v katerem se povečuje splošna stopnja DDV. Na tej podlagi je povečanje splošne stopnje DDV mogoče šele s 1. aprilom 2014 in velja do 31. decembra 2014, in sicer največ za 3 odstotne točke. Po tem obdobju pa se splošna stopnja DDV spusti na trenutno veljavno splošno stopnjo DDV po ZDDV-1. Na enak način se splošna stopnja DDV lahko poveča tudi v letu 2015. Glede na navedeno ureditev, sprememba splošne stopnje DDV v letošnjem letu v ZUJF ni predvidena.

Upošteva se navedeni 198. člen ZUJF in pa določbo drugega odstavka 145. člena ZDDV-1 je povečanje splošne in nižje stopnje DDV za letošnje leto predlagano z novim 60.a členom ZIPRS1314.

S tem členom se s 1. julijem 2013 predlaga dvig splošne stopnje za 2 odstotni točki, iz 20 na 22% (povečanje za 10%) in dvig nižje stopnje za 1 odstotno točko, iz 8,5 na 9,5% (povečanje za 11,76%).

Vlada ocenjuje, da bo predlagano povečanje stopenj DDV pomenilo na letni ravni za 250 mio eurov višje prihodke iz naslova DDV. Ocena je narejena na osnovi prihodkov iz naslova DDV v letu 2012, na strukturi končne potrošnje za leta 2009 - 2011, ob predpostavki, da se bo višji DDV prenesel v višje drobnoprodajne cene in da se bo končna potrošnja znižala za 1,5 %. Enak učinek (250 mio) prinesejo tudi izračuni ob predpostavki, da se višji DDV ne bo prenesel v drobnoprodajne cene blaga in storitev (znižala bi se osnova za davek), kar ne bi neposredno vplivalo na raven končne potrošnje.

Učinek, merjen v denarnem toku ob uveljavitvi sprememb 1. julija 2013, se bo v prihodkih proračuna pokazal s približno enomesečnim zamikom, kar pomeni, da bodo spremembe stopenj DDV pomenile za 100 mio eurov višje prihodke državnega proračuna iz naslova DDV v letu 2013, v letu 2014 pa bodo prihodki iz naslova DDV višji še za dodatnih 150 mio eurov.

S tretjim do šestim odstavkom se določa prehodna ureditev za uveljavitev novih stopenj DDV, pri čemer se izhaja iz trenutka nastanka obveznosti obračuna DDV, kot je določen v 32. do 35. členu ZDDV-1. V primerih, da je del dobave blaga ali storitev dejansko opravljen pred uvedbo novih stopenj DDV, del pa po njihovi uvedbi, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo po novih stopnjah. Od delnih dobav blaga ali storitev, opravljenih pred 1. julijem 2013, pa lahko davčni zavezanec na dan 30. junija 2013 obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. julijem 2013, če je račun za že opravljene dobave izdan najkasneje do 20. julija 2013. Navedeni datum izdaje računa je določen z vidika enake obravnave davčnih zavezancev glede na skrajni rok za predložitev obračuna DDV. Znesek tako obračunanega DDV se vključi v obračun DDV za davčno obdobje junij 2013 oziroma april – junij 2013.

S četrtem in petim odstavkom sta predvideni prehodni določbi v primeru prejema predplačil. Če davčni zavezanec prejme celotno predplačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po spremembi stopenj DDV, se DDV od predplačila obračuna po doslej veljavnih stopnjah. Če pa je prejet predplačilo le delno, se DDV obračuna po do sedaj veljavnih stopnjah le od zneska prejetega predplačila, od preostanka zneska pa po novih stopnjah DDV.

V šestim odstavku je določeno, da se določbi četrtega in petega odstavka smiselno uporabljata tudi v primeru izvršenih predplačil za bodoče čezmejne storitve, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in za katere je davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, dolžan plačati DDV kot prejemnik storitve v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 in v primerih iz 33.a člena ZDDV-1, v skladu s katerim mora davčni zavezanec, ki

je identificiran za namene DDV in je določen kot plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1, obračunati DDV od danih predplačil.

K 12. členu

S predlagano določbo se predlaga tri nove člene in sicer 62.a, 62.b, 62.c, 62.č in 62.d člen ZIPRS11314.

62.a člen

Dogovor o dodatnih ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ v obdobju od 1. junija 2013 do 31.12. 2013, ki sta ga sklenila Vlada RS in reprezentativni sindikati javnega sektorja, vsebuje tudi določbo, da se nadomestilo za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni in poškodbe izven dela, ki bremeni delodajalca, za vse zaposlene v javnem sektorju določi v višini 80 % osnove. Za javne uslužbence, za katere pravice so pravice in obveznosti urejene v kolektivnih pogodbah, bo ta dogovor realiziran s spremembo kolektivnih pogodb dejavnosti ali poklicev, za funkcionarje in za tiste javne uslužbence, za katere tega ne ureja kolektivna pogodba, pa je treba višino nadomestila določiti z zakonom. Prav tako bo predlagana določba podlaga za določanje višine nadomestila za tiste javne uslužbence, za katere bi bila višina na dan uveljavitve tega zakona določena drugače. S predlagano rešitvijo se za vse zaposlene v javnem sektorju, torej tako za funkcionarje kot za javne uslužbence realizira dogovor, sklenjen med vlado in sindikati, tako, da bodo glede višine nadomestila za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni in poškodbe izven dela v enakem položaju.

62.b člen za javne uslužbence in funkcionarje določa višina regresa za letni dopust za leto 2014. Predlog tega zakona regres za letni dopust za leto 2014 ureja ne glede na določbe Zakona o delovnih razmerjih, Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev. Predlog razporeditve višine regresa za letni dopust za leto 2014 je določen glede na višino osnovne plače oziroma plačnega razreda, v katerega je javni uslužbenec oziroma funkcionar uvrščen v mesecu pred izplačilom regresa. Javnim uslužbencem in funkcionarjem, uvrščenim v 51. plačni razred in višje, regres za letni dopust za leto 2014 ne bo izplačan. V skladu s predlaganim členom se regres za letni dopust za leto 2014 izplača pri plači za mesec maj 2014. V predlogu člena je natančneje opredeljen tudi plačni razred za določitev višine regresa in sicer je to plačni razred, v katerega je uvrščen zaposleni na zadnji dan v mesecu pred mesecem izplačila regresa. Če zaposleni na ta dan še ni pridobil pravice do plače v skladu s plačnim razredom, v katerega je uvrščen, je plačni razred za določitev višine regresa plačni razred, v skladu s katerim je zaposleni prejel plačo za mesec pred mesecem izplačila regresa.

Zakon za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12) je v prvem in drugem odstavku 176. člena uredil regres za letni dopust za leto 2012 in sicer tako, da je ne glede na določbe Zakona o delovnih razmerjih, Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, regres določil glede na višino plačnega razreda, v katerega je zaposleni uvrščen v mesecu pred izplačilom regresa. Predlagana določba 62.c člena posega v to ureditev in sicer določa, da se zaposlenim, ki jim je bil regres za letni dopust za leto 2012 določen in izplačan na ta način, obračuna bruto razlika med že obračunanim zneskom in bruto zneskom regresa v višini 692 eurov (kot je bil določen z Dogovorom o ukrepih na področju plač in drugih prejemkov v javnem sektorju za leti 2011 in 2012). Pri plači za mesec maj 2013 se jim izplača neto razlika z zakonskimi zamudnimi obrestmi ter zakonske zamudne obresti v zvezi z že izplačanim neto zneskom regresa za letni dopust za leto 2012. Podlaga za to določbo sodba VDSS, izhodišče zakonske ureditve pa je v tem, da se pravice zaposlenih v javnem sektorju do

regresa za letni dopust za leto 2012 in do zamudnih obresti izenačijo in sicer ne glede na to ali je zaposleni član sindikata, ki je vložil tožbo ali ne. Pri odmeri dohodnine za leto 2013 se bo pri dohodku v višini razlike med že izplačanim regresom za letni dopust za leto 2012 in regresom v višini 692 eurov, upoštevalo povprečenje, kot je določeno v skladu s prvim odstavkom 120. člena Zakona o dohodnini za dohodke iz delovnega razmerja, prejete na podlagi sodne odločbe za preteklo leto ali več preteklih let, ki pomeni obdavčitev tega dohodka na letni ravni po nekoliko nižani povprečni stopnji.

62.č člen določa interventni ukrep nenapredovanja v višji plačni razred in višji naziv za leti 2013 in 2014. Torej ne glede na 16. in 17. člen ZSPJS in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov, javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letin 2013 in 2014, v letih 2013 in 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in v višji naziv.

Glede na to, da javni uslužbenci v letu 2014 ne napredujejo v višji plačni razred in v višji naziv, se leto 2014 ne šteje v napreovalno obdobje.

62.d člen

Določba ureja pridobitev pravice do plače iz naslova napredovanja v višji plačni razred in v višji naziv tistih javnih uslužbencev, ki so v letu 2012 napredovali v višji plačni razred oziroma v letih 2011 in 2012 v višji naziv in niso v letih 2011 in 2012 pridobili tudi pravice do plače v skladu z višjim plačnim razredom. Javni uslužbenci pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim višjim plačnim razredom in višjim nazivom s 1. aprilom 2014.

Ne glede na določbe glede nenapredovanja v višji naziv in višji plačni razred v letin 2012, 2013 in 2014 pa javni uslužbenci in funkcionarji v letih 2012, 2013 in 2014 pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

K 13. členu

Sprememba 63. člena ZIPRS1314 je bila dogovorjena s sindikalnimi partnerji. Gre za realizacijo Dogovora o dodatnih ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ v obdobju od 1. junija 2013 do 31.12. 2013. Vsebinsko enaka določba je vključena tudi v anekse h kolektivnim pogodbam dejavnosti in poklicev.

K 14. členu

V Dogovoru o dodatnih ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za uravnoteženje javnih financ v obdobju od 1. junija 2013 do 31.12. 2013 so se vlada in reprezentativni sindikati javnega sektorja dogovorili, da bodo javni uslužbenci v času od 1. junija 2013 do 31. decembra 2014 prejeli nižje premije dodatnega kolektivnega pokojninskega zavarovanja po Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03). Višina premij bo v skladu z dogovorom urejena z aneksom h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, vendar pa bo upoštevala znižanje premij skupni letni znesek nižji, kot ga določa prvi odstavek 245. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12 in 39/13; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2). Predlagana ureditev iz novega 63.a člena ZIPRS1314 omogoča odstop od pravila, določenega v ZPIZ-2, in zakonito izvajanje dogovorjene rešitve.

K 15. členu

Glede na predhodne spremembe ZIPRS1314 je bilo potrebno nekoliko prilagoditi tudi kazenske določbe iz 64. člena ZIPRS1314. Kazenske določbe so bile tudi predmet pogajanj med socialnimi partnerji in vlado.

K 16. členu

Tudi s to določbo se kazenske določbe iz 65. člena ZIPRS1314 usklajujejo s predlaganimi spremembami ZIPRS1314. Poleg navedenega je bil s sindikalnimi partnerji dosežen dogovor, da se četrta alineja 65. člena ZIPRS1314, ki je določala razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika, če je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki, črta. Namesto črtane alineje se s predlaganim zakonom določa možnost razrešitve odgovorne osebe posrednega uporabnika iz krivdnega razloga.

K 17. členu

Predlagani člen določa prenehanje veljavnosti tistih določb Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12 in 25/13 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZUJF), katerih vsebina je sedaj urejena v dopolnjenem ZIPRS1314, in prenehanje veljavnosti 248. člena ZUJF, ki je potrebno glede na ureditev iz novega 62.c člena ZIPRS1314. Zaradi nove ureditve višine nadomestila plače funkcionarjem in javnim uslužbencem za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom, v novem 62.a členu ZIPRS1314, je določeno tudi prenehanje veljavnosti Uredbe o določitvi osnove in višine nadomestila plač za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe, ki ni povezana z delom (Uradni list RS, št. 97/03).

K 18. členu

Predlagana določba določa datum uveljavitve zakona.

ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014

17. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odločajo neposredni uporabniki)

(1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.

(2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 15% podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10% glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

18. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

(1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10% glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

21. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 17. in 18. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 30% podprograma v sprejetem proračunu, razen med plačnimi konti integralnih postavk;

2. glavnimi programi posameznega ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 20% glavnega programa v sprejetem proračunu razen med plačnimi konti integralnih postavk;

3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presegati 10% politike v sprejetem proračunu razen med plačnimi konti integralnih postavk.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 17., 18. in 19. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;
2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;
3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;
4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, pristojnem za finance, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;
5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, pristojnem za finance, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;
6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga;
8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU;
9. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;
10. med plačnimi konti, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plačo;
11. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;
12. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto.

(3) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(4) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev organ upravljanja v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike in v sodelovanju s predlagateljem finančnega načrta ter ga predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, ta pa vladi.

(5) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, a ne zagotovi črpanja namenskih sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za finance, in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neusklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance, omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

26. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe;
3. za sofinanciranje dejavnosti in izvajanja programov in projektov;
4. za plačila:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
 - varščine na javni dražbi;
5. če tako določa donator.

(2) Do predplačil iz prejšnjega odstavka so upravičene osebe javnega ali zasebnega prava, ki so ustanovljene kot zavod, javni sklad, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu, ustanova ali društvo in delujejo v javnem interesu.

(3) Predplačilo lahko znaša največ 30% vrednosti predvidenih izplačil.

(4) Za predplačilo je potrebno pridobiti soglasje ministra, pristojnega za finance. Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi:

1. da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno;
2. da so bila sredstva uporabljena nenamensko ali v nasprotju z zakonom ali sprejetim proračunom;
3. če je EK zahtevek za plačilo zavrnila ali izstavila zahtevek za vračilo.

Navedena pravila se smiselno uporabljajo tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Določbi 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena veljata tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

27. člen (pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister, pristojen za finance, izda soglasje iz 2. in 3. točke prvega odstavka 26. člena tega zakona, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen;
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu;
3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti;
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za finance.

47. člen **(razpolaganje s sredstvi za plače)**

Neposredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih tako, da s prevzemanjem obveznosti ne ustvarjajo primanjkljajev stroškov dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

48. člen **(priprava finančnih načrtov uporabnikov proračuna)**

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih, razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financiranjem posrednega uporabnika in z ministrstvom, pristojnim za finance ter posredovana posrednim uporabnikom proračuna v 15 dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna države iz njegove pristojnosti znižajo na način, da se ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(4) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt pripraviti skladno z izhodišči iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega oziroma občinskih proračunov, posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) in tisti posredni uporabniki proračunov občin, ki se financirajo ali sofinancirajo iz državnega proračuna, posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 60 dneh po prejemu izhodišč iz drugega odstavka tega člena.

(6) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom ne smejo prerazporejati sredstev na plačne konte.

(7) Ne glede na določbe zakonov, predpisov in splošnih aktov, sprejme finančni načrt posrednega uporabnika proračuna vlada oziroma župan, če ga organ, pristojen za sprejem finančnega načrta ni sprejel, ker je bil ta pripravljen v skladu z izhodišči vlade oziroma župana.

(8) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 30 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasja ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim odstavkom tega člena, se po poteku 30 dnevnega roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80% realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

50. člen

(neizplačevanje delovne uspešnosti)

(1) Ne glede na določbe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 in 40/12 – ZUJF) in ZUJF javnim uslužbencem in funkcionarjem v letih 2013 in 2014 ne pripada del plače za delovno uspešnost dokler sprejeti letni obseg sredstev za stroške dela v finančnem načrtu uporabnika proračuna, ob upoštevanju ocene obveznosti do konca tekočega leta, ne izkazuje razpoložljivih sredstev.

(2) Če iz ocene obveznosti do konca tekočega leta izhaja, da sprejeti letni obseg sredstev za stroške dela v finančnem načrtu uporabnika omogoča izplačevanje delovne uspešnosti, se delovna uspešnost lahko izplačuje v skladu z omejitvami, ki so določene v ZUJF.

55. člen

(višina prispevka za programe RTV Slovenija)

(1) Mesečni prispevek se plačuje RTV Sloveniji v naslednji višini:

1. za zasebno rabo:

a) zavezanci – fizične osebe plačujejo za vse televizijske in radijske sprejemnike ter druge naprave, ki omogočajo sprejem radijskih oziroma televizijskih programov, ki jih uporabljajo osebno ali skupaj s člani družine, 12,11 eura;

b) če ima zavezanec za zasebno rabo le enega ali več radijskih sprejemnikov, nima pa drugih naprav, ki bi mu omogočale sprejem televizijskih programov, plačuje 3,58 eura;

c) prispevek v višini iz prejšnjih dveh točk velja tudi za pravne osebe, državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti in samostojne podjetnike posameznike, vendar za vsak sprejemnik, če je sprejemnik namenjen izključno osebni rabi zaposlenih ali samostojnega podjetnika posameznika;

2. za javno rabo:

a) pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo sprejemnike v svojih poslovnih prostorih, kot so gostinski lokali, hoteli, turistična naselja, trgovine, restavracije in podobno, in so namenjeni javni uporabi, plačujejo v primeru ene poslovne enote, v kateri so taki sprejemniki, pavšalni mesečni prispevek v višini 34,32 eura, v primeru večjega števila takih poslovnih enot pa za vsako prispevek, zmanjšan za 30%;

b) če ima poslovna enota iz prejšnje točke samo radijske sprejemnike, nima pa drugih naprav, ki bi omogočale sprejem televizijskih programov, znaša pavšalni mesečni prispevek 12,86 eura;

c) hoteli in druga turistična podjetja plačujejo za prvih 10 televizijskih sprejemnikov oziroma naprav, ki omogočajo sprejem televizijskega programa v hotelskih sobah, pavšalni mesečni prispevek v znesku 51,48 eura, za vsak nadaljnji tovrstni sprejemnik pa 2,55 eura. Če hotelsko podjetje v posameznem mesecu ne doseže 60% zasedenosti kapacitet ali če obratuje sezonsko, je upravičeno do olajšave v višini 50% mesečnega zneska prispevka za te mesece.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja davčni postopek, se mesečni prispevek obračunava v višini, določeni s tem zakonom.

63. člen **(izplačevanje jubilejnih nagrad)**

Zaposlenemu pripada jubilejna nagrada le v primeru, če je za posamezni jubilej še ni prejel v javnem sektorju.

64. člen **(sankcije za prekršek)**

Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega odstavka 48. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma županu v 30 dneh po poteku roka iz petega odstavka 48. člena tega zakona;
- ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- ni pripravila sanacijskega načrta v skladu z drugim odstavkom 51. člena tega zakona.

65. člen **(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)**

(1) Vlada oziroma župan, po postopku za razrešitev iz krivdnega razloga, razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz 48. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma županu v 30 dneh po poteku roka iz petega odstavka 48. člena tega zakona;
- je prerazporedil sredstva na plačne konte v nasprotju s šestim odstavkom 48. člena tega zakona;
- je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki.

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za katero razrešitev ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njegovo imenovanje.

Zakon za uravnoteženje javnih financ

162. člen

(napredovanje javnih uslužbencev in funkcionarjev)

Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letu 2013, v letu 2013 ne napredujejo v višji plačni razred in ne napredujejo v višji naziv.

163. člen

(napredovanje v višji plačni razred in višji naziv)

(1) Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter določbe drugih predpisov in splošnih aktov javni uslužbenci in funkcionarji, ki v letu 2012 napredujejo v višji plačni razred, pridobijo pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom s 1. junijem 2013.

(2) Javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v letu 2011 in 2012 napredovali v naziv ali višji naziv in niso pridobili pravice do plače v skladu s pridobljenim nazivom, pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom s 1. junijem 2013.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena in ne glede na določbe prejšnjega člena javni uslužbenci in funkcionarji v letu 2012 in 2013 pridobijo naziv ali višji naziv in pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča, oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

198. člen

(povečanje splošne stopnje DDV)

(1) Ne glede na prvi odstavek 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11 in 78/11) se v primeru, če primanjkljaj državnega proračuna za leto 2013 oziroma 2014 preseže 3 % bruto domačega proizvoda (v nadaljnjem besedilu: presežni primanjkljaj), splošna stopnja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) v naslednjem letu poveča tako, da se zagotovijo dodatni prihodki državnega proračuna, s katerimi se krije presežni primanjkljaj predhodnega leta, vendar ne več kot za 3 odstotne točke.

(2) Presežni primanjkljaj državnega proračuna za namene povečanja splošne stopnje DDV po tem zakonu ugotovi ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi podatkov o realizaciji državnega proračuna po zaključnem računu za predhodno proračunsko leto na dan 28. februarja koledarskega leta, v katerem se povečuje splošna stopnja DDV.

(3) Povečanje splošne stopnje DDV iz prvega odstavka tega člena se zaokroži na 0,5 odstotne točke in velja od 1. aprila do 31. decembra koledarskega leta, v katerem se povečuje splošna stopnja DDV.

(4) Splošno stopnjo DDV v skladu s tem zakonom in prehodno ureditev za njeno uveljavitev določi vlada in ju objavi v Uradnem listu Republike Slovenije najkasneje do 15. marca koledarskega leta, v katerem se povečuje splošna stopnja DDV.

248. člen

Zaposlenim, ki so v letu 2012 do uveljavitve tega zakona prejeli regres za letni dopust v drugačni višini, kot jo določa ta zakon, se ob naslednjih izplačilih regresa višina regresa zniža za znesek razlike med izplačanim regresom in regresom, določenim s tem zakonom.